

f. Ets. med Hensyn til Søfolks Forhold, hvor vi jo have Loven af 1866, som i det hele taget er lagt til Grund, men paa den anden Side, hvor man maatte erkende Uffeligheden af Endringer, bærer Lovforslaget ogsaa Vidne om, at man er gaaet med dertil, f. Ets. i Affnittet om Paasejling osv. Der bliver det Domstolene, som skulle afgøre, hvorledes Staden skal fordeles; ved Bjærgning bliver det Dommeren, som i paakommende Tilfælde skal afgøre, om den Bjærgeløn, som den paagældende gif ind paa, medens Nøden stod paa, maatte være uforholdsmæssig høj osv. Vi have paa den ene Side ønsket at varetage Reederernes Tarv, og jeg skal i saa Henseende henvise til, at f. Ets. de uforholdsmæssige store Udgifter, som paaførtes Reederne ved Omsorgen for de syge, kunne formindstes, og paa den anden Side have vi ønsket at varetage Humanitetens Krav, f. Ets. i Henseende til Reglen om Statens Forpligtelse til at drage Omsorg for forliste Søfolks Hjemsendelse. Det er for saa vidt en ny Forpligtelse, som er paalagt Staten i Vighed med, hvad der er Tilfældet i Norge og Sverige, og selvfølgelig gaa vi jo ud fra, at den danske Stat ikke vilde være mindre human overfor sine Søfolk. Autoriteten er paa den ene Side varetaget, idet man har ment, at den samme Myndighed, som en Husbond har overfor sine Dønder, og en Mester overfor sine Lærlinge, burde ogsaa Skipperen have overfor sine Søfolk, men paa den anden Side er der ogsaa truffet saadanne Bestemmelser, at han kun kan øve denne Myndighed med Bevidsthed om, at han skal staa til Ansvar for, hvorledes han udøver den.

Enkeltheder skal jeg i øvrigt ikke gaa ind paa, men jeg skal kun tillade mig at udtale det Haab, at det maatte lykkes dette Forslag at vinde den høje Rigsdags Bifald, saaledes at den hurtig og resolut kunde behandle det og gennemføre det saaledes, at det gode Eksempel, som Sverige har givet os i saa Henseende, snarlig maatte blive efterfulgt af den danske Rigsdag.

Talen: Jeg skal tillade mig paa det bedste at anbefale dette vigtige og omfattende Lovforslag, der er udarbejdet med saa megen Dydighed og Omsigt og har saa stor Betydning i saa mange forskellige Retninger. Jeg haaber, at det maa blive modtaget med Velvilje i Rigsdagen, saa at det hurtig og med saa saa Forandringer som muligt vil kunne gennemføres i en Skikkelse, der opfylder Djemedet og tilvejebringer en omtrent ensartet Lov for de tre nordiske Riger. Lovforslaget indeholder

for øvrigt mange forskellige Poster, som staa noget fremmede for mig, til Trods for de udførlige Motiver, hvoraf Lovforslaget er ledsaget, hvilke Motiver vistnok i Almindelighed ville sætte Folk i Stand til at følge med og bringe til Klarhed, hvilke Reglerne ere. Jeg skal tillade mig ganske kort at berøre nogle enkelte Punkter i det Affnit af Loven, som ligger mig nærmest, for at henstille disse Punkter til nærmere Overvejelse.

Jeg vil saaledes gøre opmærksom paa § 8 i Affnittet om Reberi. Det bestemmes der, at Reberen hæfter med Skib og Fragt for den Skade, der foranlediges ved Fejl og Forsømmelser i Tjenesten af Skipperen eller Mandstabet, og der gaas et Skridt videre, idet det bestemmes, at det samme gælder, selv om Staden er forarsaget af Folk, der uden at høre til Mandstabet, udføre Arbejde i Skibets Tjeneste, og det selv om der er Løds om Bord. Lødsen kan enten være en almindelig Løds eller en Tvangsløds. Disse Bestemmelser maa anses for at være hensigtsmæssige og rigtige. Men medens dette saaledes er rigtigt, findes der i Affnittet om Skipperen ikke noget Steds nævnt hans Forhold til Lødsen, alene med Undtagelse af, at det skal optages i Dagbogen, naar Lødsen kommer om Bord og gaar fra Borde. I Motiverne nævnes vel dette Punkt, men det forekommer mig, at det vilde være hensigtsmæssigt, at der ogsaa i Lovforslaget fandtes en Bestemmelse, som antydede det Forhold, hvori Skipperen staa, naar der er Løds om Bord, det Ansvar, der paahviler ham med Hensyn til Skibets Navigation o. s. v., og jeg henstiller, at dette Spørgsmaal tages under nærmere Overvejelse. Med Hensyn til Affnittet, der vedrører Skipperen, skal jeg i Forbigaaende bemærke, at det gamle Ord "Skipper" er optaget i denne Lov, medens de nye Love have indført Ordet "Skibsfører". Jeg bemærker kun dette, uden derfor at gøre Fordring paa Forandring. § 26 i dette Affnit gør Skipperen ansvarlig for Skibets Dygtighed, og i § 292, hvor der omtales Strafferegler i saa Henseende, er anført, at for saa vidt Reberen er medskyldig i, at et ufødygtigt Skib sendes til Sø, vil han isalde samme Straf som Skipperen. Man maa erkende, at det er af Vigtighed, at der med Hensyn til saadanne Forhold er en bestemt Person, som bærer det egentlige Ansvar. Men paa den anden Side maa da ogsaa denne Person sættes i Stand til at kunne bedømme Forholdene. Saaledes som det er nu, er der med Hensyn til Jærn- og